

SLOVENSKE

vestnik

Letnik XVI.

Celovec, petek, 21. Julij 1961

Štev. 29 (1001)

Dvajseta obletnica

vstaje slovenskega naroda

Dvajset let. V življenju narodov in držav je to relativno kratka doba. In vendar je obletnica, ki jo obhaja danes slovenski narod, tako velikega pomena, da jo upravičeno slavi kot svoj največji praznik. Dvajseta obletnica vstaje namreč ne pomeni le obujanja spominov na junaško epopejo slovenskega ljudstva v letih narodnoosvobodilne borbe, ta obletnica pomeni mnogo več: začetek boja in zmago načel humanizma, demokracije in svobode.

Ko se je slovenski narod pred dvajsetimi leti skupno z ostalimi jugoslovanskimi narodi uprl tujim okupatorjem, se je zavedal, da začena boj na življenje in smrt. Proti sebi je imel velikansko premoč nacistično-fašističnih sil, vendar ni okleval; prezirajoč nevarnost, prezirajoč smrt je zgrabil za orožje in si za ceno ogromnih žrtev izbojeval zmago, kot je še ne pomni v vsej svoji zgodovini.

Če se zaustavimo pri vprašanju, kje je mali slovenski narod jemal moč in pogum v dneih, ko je po njegovi zemlji ošabno korakal krvavi škorenj fašizma, potem moramo v prvi vrsti poudariti dejstvo, da je zastavo upora dvignil slovenski delovni človek, kateri se je, v stari Jugoslaviji izkoriščan in zapostavljen, pod vodstvom komunistične partije prerodil v revolucionarja, borca. Le v človeku, ki nesebično veruje v pravičnost, je toliko zdravih sil, je toliko uporniškega poguma, da se lahko upre nasilju in krivici. Slovenski delovni človek je vedno veroval v pravičnost, zato je tudi pred dvajsetimi leti našel v sebi moč, da je šel v boj in začel svojo veliko revolucijo.

To svojo revolucijo je slovenski narod ob strani vseh jugoslovanskih narodov bojeval zaradi človeka, zato, da bi človek bil svoboden in da bi boljše živel. Veroval je v revolucionarno moč delovnih ljudi, veroval v navadnega človeka, ki so ga prej stoletja podcenjevali in držali v suženstvu. In v letih najhujše preizkušnje ta navadni slovenski človek svojega ljudstva ni razočaral, postal ni le borec za osvoboditev naroda in domovine, marveč heroj v boju za ideale človečnosti, demokracije in napredka tudi v širšem pomenu.

Zmaga nad fašizmom leta 1945 zato tudi ne pomeni konca revolucionarnega podviga slovenskega ter jugoslovanskih narodov. Revolucionarna pot, ki so jo začeli, ko so se bojevali z orožjem v roki, se nadaljuje še danes: nadaljuje se na gradbiščih in v tovarnah, v uresničevanju socialistične demokracije in v preobrazbi oblasti v imenu ljudstva v oblast ljudstva.

Danes slovenski narod kot enakopraven član jugoslovanske skupnosti že uživa sadove svojega truda, ko svobodno kleše podobo svojega življenja in svoje domovine. Pri tem hiti venomer naprej in slehera njegova misel ni posvečena samo tistemu, kar ima danes, pač pa tudi tistemu, kar bo imel jutri. Zato njegov praznik revolucije ni zgolj obujanje spominov in praznik preteklosti, ampak je hkrati in predvsem tudi praznik prihodnosti. Zato ta dan ni le spomin na doprinešene žrtve, marveč še posebej izraz zavesti o dostojanstvu človeka in naroda, o zmagi resnice in ustvarjalne svobode. To je praznik nenehne vere v zmago, v ideje pravega socializma in humanizma tako na znotraj kakor tudi na mednarodni fronti borbe za pravičen mir, za popolno politično, gospodarsko in kulturno enakopravnost velikih in majhnih narodov, za zmago pravice in demokracije ter svobodnega, vsestranskega napredka človeštva.

V to praznovanje se zavestno vključujemo tudi koroški Slovenci, ki smo se pred dvajsetimi leti kot živ del slovenskega naroda vključili v protifašistični upor vseh svobodoljubnih narodov in na svoji zemlji vodili junaški boj ne le za svojo osvoboditev, marveč tudi za svobodo naše avstrijske domovine, za zmago resnične demokracije.

Naš boj nadaljujemo tudi danes, ko uveljavljamo načela naše narodnostne politike, porojene iz izkušenj narodnoosvobodilne borbe, namreč da zgolj nacionalna borba nujno vodi v izolacijo ter je in more biti narodnostna borba le del splošne borbe za napredek človeške družbe. Zato se lojalno vključujemo v splošnodružbeni razvoj v naši državi in hkrati konstruktivno doprinosimo k reševanju manjšinskega vprašanja, ki je mogoče le v iskrenem sodelovanju med državo in prizadeto manjšino, v medsebojnem razumevanju in srpnem sožitju ter v utrjevanju dobrososedskih odnosov med sosednimi narodi in državami.

S tem, da se prizadevamo za uresničitev koncepcij sodobne narodnostne politike, ki temelji na načelu OZN, da se vsa sporna vprašanja rešujejo s ciljem ohranitve miru v svetu, pa ostajamo zvesti revoluciji, ki jo je ves slovenski narod začel pred dvajsetimi leti.

Občni zbor Slovenske kmečke zveze:

Izobraževanje našega kmečkega prebivalstva

prvenstvena naloga SKZ v boju za obstanek in razvoj kmetijstva na naši zemlji

Redni občni zbor Slovenske kmečke zveze je zadnjo nedeljo ob udeležbi nad 50 zastopnikov našega kmetijstva iz vseh predelov jezikovno mešanega ozemlja Koroške temeljito proučil trenutni položaj in po izčrpani razpravi sprejel smernice, po katerih bo SKZ v bodoče lahko uspešno podpirala našega kmeta v boju za obstanek in nadaljnji razvoj. Kot prvenstvena naloga je bila z vseh strani poudarjena potreba po strokovnem in splošnem izobraževanju kmečkega prebivalstva, kajti samo vsestransko izobražen in strokovno usposobljen kmet bo danes in v bodoče lahko uspešno gospodaril na svoji kmetiji, ki bo le ob sodobnih oprijemih gospodarjenja nudila gospodarju in njegovi družini današnjemu času odgovarjajoče življenjske pogoje.

Obširno se je občni zbor bavil z vprašanjem letošnjih volitev v kmetijsko zbornico ter napravil sklepe glede skupnega nastopa vseh Slovencev. Poslušal in odobril pa je tudi poročila o dosedanjem delu slovenskih zastopnikov v okrajnih kmečkih zborskih ter v kmetijski zbornici za Koroško. (Bolj obširno poročamo o tem na 2. strani — op. ured.)

Čeprav SKZ v zadnjih dveh treh letih ni pokazala toliko aktivnosti kot prej, je zanimanje za to stanovsko organizacijo slej ko prej zelo veliko in živo med vsem našim kmečkim prebivalstvom. To so pokazali njeni letošnji sestanki v Pliberku, v Grabalji vasi in pod Jerberkom, kjer se je zbralo daleč nad sto udeležencev, ki so z zanimanjem prisluhnili predavanjem naših kmetijskih strokovnjakov. Zlasti pa je to dokazal nedeljski občni zbor sam, ki bi ga upravičeno lahko imenovali naš kmečki parlament, saj tako po udeležbi kakor že posebno po svojem delu in tehtnih zaključkih pomeni važen korak naprej na poti utrjevanja in razvoja kmetijstva po naših vaseh.

Občni zbor ni izvolil le novega vodstva SKZ s pretežno mladimi člani upravnega odbora ter starimi izkušenimi gospodarji v nadzornem odboru, marveč je tudi vsestransko pregledal današnji položaj kmetijstva in napravil zaključke, ki bodo SKZ služili kot smernice pri njenem nadaljnjem delu v korist slovenskega kmečkega prebivalstva na Koroškem. Tega dela se bo SKZ lotila z novim poletom in bo našemu kmečkemu človeku po vseh svojih sposobnostih nudila vsestransko pomoč za izboljšanje njegovega gospodarskega položaja in njegovih življenjskih pogojev sploh.

Ker je kakor vsakemu drugemu tudi kmečkemu človeku danes najbolj potrebna splošna in še posebej strokovna izobrazba, bo SKZ svoje delovanje v prvi vrsti usmerila na to važno področje. Zato pa bo svoja prizadevanja tudi v bodoče koordinirala z našimi združnimi in prosvetnimi organizacijami ter s kmetijsko šolo v Podravljah in tako spet poslala praktični spremljeval

lec, pobudnik in svetovalec ter organizator v kmečkem delu in življenju na vasi, s tem pa važen činitelj v boju za obstanek našega človeka na svoji zemlji.

Veliko pažnjo je občni zbor SKZ poslagal na letošnje volitve v kmetijsko zbornico in je po kritični analizi prvih dveh povojnih volitev — leta 1951 in 1956 — kot najvišji forum Slovenske kmečke zveze prišel do zaključka in sklepa, da je skupni nastop obeh slovenskih kmečkih organizacij potreben tudi tokrat. Na podlagi dolgoletnih izkušenj je namreč ugotovil, da so najboljši tolmači zahtev in potreb naših kmečkih ljudi in vasi v zbornici in preko nje v javnosti še vedno zastopniki iz naših vrst, ki imajo korajže dovolj, da vedno spet budijo vest predstavnika naših sodeželanov in opozarjajo na žalostno dejstvo, da koroški Slovenci še vedno nismo deležni popolne in vsestranske enakopravnosti. Zato je odbor poveril nalogo, da s predstavniki društva „Kmečka gospodarska zveza“ v smislu obojestranskega sporazuma iz leta 1956 doseže mož-

nost za skupen nastop v dobrobit in za napredek vsega slovenskega kmečkega prebivalstva na Koroškem.

V teku živahne debate je bilo sproženo tudi vprašanje izpadalnega uvodnika „Našega tednika-Kronike“ v zvezi z volitvami v kmetijsko zbornico. Najbolj prepričljiv odgovor je bil potek občnega zbora SKZ sam, ki je bil vsekoli prejet od skrbi za čimbolj uspešen enotni nastop vseh koroških Slovencev in je bila ta odločna volja povedana drugi skupini tudi že na prvem skupnem razgovoru tako, da je ta izpad popolnoma nerazumljiv. K vprašanju se je oglasil tudi navzoči predsednik ZSO in povedal, da je tudi ZSO vedno nedvoumno postavila zahtevo po enotnem nastopu. Kar zadeva omenjene tovariše osebno, pa do danes vsekakor nihče nima vzroka, da bi dvomil v njihovo poštenost. Koroški Slovenci smo vedno postavljali zahtevo, da naj stranke, ki lovijo glasove tudi med našim ljudstvom, upoštevajo našega človeka tudi v vodstvu. Želeli bi bilo samo, da bi to storile vsepovsod in zlasti tudi ostale stranke. V o.italm pa z zadoščenjem ugotavljamo, da je tudi na drugi strani končno opaziti tako veliko skrb za enotnost pri nastopu v narodnih vprašanjih, kar smo čestokrat v prav tako važnih zadevah pogrešali.

V zavesti velike odgovornosti je občni zbor SKZ zaključil svoje delo s pozivom: Vse za dobrobit in napredek našega ljudstva. Pustimo zato ob strani ozkostranske interese in svetovno-nazorne pomisleke, združimo vse sile v skupnem naporu, da bomo dosegli uspeh, katerega se bomo lahko vsi veselili!

Južna Tirolska ne pride do miru

Na trenutni položaj na Južnem Tirolskem, ki nevarno sliči zasedbenemu stanju, je po avstrijskem mnenju krivo dejstvo, da Italija še ni priznala posebne avtonomije za bocensko pokrajino, kakor tudi poostreni varnostni ukrepi in uvedba viz za avstrijske državljane, ki potujejo v Italijo, po mnenju italijanske tiska pa pada krivda na tiste elemente, ki z zločinskimi atentati hočejo izsiliti avtonomijo, ki naj bi jim služila le kot uvod v končno odcepitev Južne Tirolske od Italije.

Pravi vzrok pa je brez dvoma treba iskati nekako v sredini med obema stališči: Italija je nedvomno zanemarila izvedbo določil, za katera se je obvezala v mirovni pogodbi in še posebno v dvostranskem sporazumu o Južni Tirolski; to pomanjkljivost pa so izrabili neodgovorni elementi na Južnem Tirolskem, ki so ali sami ali s tujo pomočjo (v italijanskih krogih vedno bolj pogosto omenjajo poleg Avstrije tudi Zahodno Nemčijo) spremenili svojo domovino v nevaren sod smodnika in tako onemogočili vsako mirno reševanje.

Trenutno so razmere na Južnem Tirolskem dejansko take, da za rešitev potom dvostranskih pogajanj med Avstrijo in Italijo skoraj ni izgledov. Takorekoč vsak dan se ponavljajo atentati, ki jim sledijo nadaljnje aretacije (v zaporu je tudi generalni tajnik južnotirolske ljudske stranke Stanek, izgnani pa so bili trije uredniki — avstrijski državljani —

južnotirolskega glasila »Dolomiten«) in policija kljub strogim predpisom dnevno odkriva nove zaloge orožja in razstreliva, medtem ko pokrajino preplavljajo letaki, ki v nemškem jeziku grozijo z nadaljnjimi nasilnimi akcijami. Le-te dobivajo vedno bolj značaj nekdanjih terorističnih akcij nacistov in se italijanskim časopisom niti ne more zameriti, če dokazujejo, da se za atentatorji skrivajo pangermanski in nacistični elementi.

To stališče pogosto zastopajo celo tudi odgovorni italijanski politiki, medtem ko z avstrijske strani odločno zavračajo vsako povezavo med »inicijatorji južnotirolskih nasilnih metod ter oficielnimi avstrijskimi krogi«, kakor je te dni poudaril tudi zunanji minister dr. Kreisky. Zadnji terek se je namreč ministrski svet bavil z vprašanjem Južne Tirolske in je zunanjemu ministru dal navodila, da obvesti Združene narode o dosedanja usodi resolucije Generalne skupščine OZN in zaprosi primerne instance za pomoč pri izbiri drugih mirnih sredstev v smislu te resolucije. Avstrija še vedno smatra za najbolj primerno sredstvo mednarodno komisijo, ki naj bi proučila položaj na Južnem Tirolskem in predlagala pot za nadaljnje reševanje, medtem ko bi bila Italija najbolj navdušena za mednarodno sodišče v Haagu; kot tretjo možnost pa je italijanski zastopnik pri OZN predlagal Varnostni svet, kar bi bilo po izjavi ministra Kreiskega sprejemljivo tudi za Avstrijo.

Alžirska pogajanja se nadaljujejo

Včeraj so se ob Ženevskem jezeru začela nova pogajanja med predstavniki Francije in začasne alžirske vlade o bodoči usodi Alžirije. Pred tedni so bila prekinjena na zahtevo Francije, katere predsednik De Gaulle je medtem skušal pridobiti zaveznike za njegovo teorijo o „francoski“ Sahari. Ravno na vprašanju Sahare so se namreč francosko-alžirska pogajanja najbolj zaostriali, ker Alžirci upravičeno vztrajajo na tem, da je Sahara sestavni del Alžirije.

Medtem je zašla Francija v zvezi s Saharo v neroden položaj tudi v odnosih do Tunizije, kajti v francoskem vojaškem oporišču Bizerta se je vnela mala vojna.

„Dijaški glas“ v novi izdaji

DIJAŠKI GLAS — literarni obzornik dijakov Državne realne gimnazije in gimnazije za Slovence v Celovcu je že s svojo prvo številko prijetno presenetil in vzbudil zanimanje. Pred nedavnim, za zaključek šolskega leta, je izšla druga številka, ki prav nič ne zaostaja za prvo, morda jo v nekaterih pogledih celo prekaša. To velja predvsem za ilustracije, risbe in linoreze, ki so jih tokrat prispevali Greiner Hubert, Kropivnik Robert, Weiss Zorka, Aichholzer Milica, Arbeitstein Ernst in Bogataj Bogomir. Zlasti vzbujajo zanimanje nekateri modernistični oprijemi, ki kažejo presenetljivo izrazno moč pri udeleževanju na področju likovne umetnosti. Če pomislimo, da so to sami mladi, zelo mladi ljudje, potem moramo pač priznati, da tiči v njih nekaj, kar obeta še več.

Med leposlovnimi prispevki — proza in poezija — je zastopanih vseh dosedanjih šest letnikov slovenske gimnazije. Da možno prevladuje najstarejši, šesti, je razumljivo; vendar tudi sodelavci iz mlajših letnikov kažejo razveseljivo mero prizadevanosti. Tudi v sedanjih drugih številki pred vsemi drugimi prednjačita dva šestošolca: Mirko Vran (v njem brez težave spoznamo Mikija Bogataja kot gonilno silo mladega literarnega kroga na slovenski gimnaziji) in Ančka Olip, ki se oba poskušata tako v prozi kot tudi v poeziji. Ostali sodelavci tokratne številke (v kolikor so njihova imena znana, ker niso vsi prispevki podpisani) pa so, če jih naštejemo po vrstnem redu objav ne glede na kvaliteto: Zalika Miki (2. razred), Ivica Zwitter (4), Vladimir Wa-

kounig (3), Marija Parlt (6), Helka Čebul (5), Polonca Trampuž (3), Marija Rutar (1), Milica Oraže (6) in Mirko Messner (2).

Ta seznam in še opomba uredništva, da bodo ostale prispevke objavili v naslednjem Dijaškem glasu, ker so morali sedanjo številko zaradi tehničnih ovir močno reducirati, vsekakor kažejo razveseljivo dejstvo, da je med našo dijaško mladino ljubezen do materne govornice močno zasedrana. Tako veliko število učencev in vajencev literarne umetnosti, mladih oblikovalcev lepe slovenske besede pa je hkrati zgovoren

obet, da bo tudi mlada generacija čuvala in gojila narodne ideale, da bo ohranila zvestobo svojemu jeziku, svojemu narodu. V tem je tudi eden glavnih namenov „Dijaškega glasu“, kateremu zato iskreno želimo mnogo uspehov tudi v bodoče in vedno večji odziv med našim ljudstvom.

Ker pa z idealizmom samim naši dijaki svojega lista ne morejo vzdrževati, se obračajo s prošnjo za podporo na vse, ki jim je pri srcu bodočnost mladine. Ne preslišimo te prošnje, kajti skrb za mladino je hkrati tudi skrb za obstoj in razvoj naroda!

Razstava grafike Božidarja Jakaca v celovškem muzeju

V okviru kulturne izmenjave med Koroško in Slovenijo je spet lep odličen doprinos posebna slikovna razstava priznanega slovenskega grafika Božidarja Jakaca v celovškem muzeju. Božidar Jakac ne razstavlja prvič v Celovcu, njegovo ustvarjalno umetnost smo občudovali že leta 1952.

Gotovo je pripisati priznanemu imenu umetnika, da je že na dan otvoritve razstave, v ponedeljek prejšnjega tedna, vladalo izredno zanimanje za razstavljenko kolekcijo grafičnih umetnin ter je bilo slišati izraze priznanja in občudovanja.

Med drugimi častnimi gosti je na otvoritvi kulturni referent pri deželni vladi, dvorni svetnik dr. Rudan, pozdravil deželnega glavarja Wedeniga, prezidenta deželnega zbora Sereinigga, deželna svetnika Simo in Bacherja, nadalje generalnega konzula FLRJ Trampuža in predsednika sveta za prosveto in kulturo LR Slovenije Kocijančiča, posebno pa umetnika samega, ki je ob začetku razstave svojih umetniških del tudi prišel v Celovec. Dr. Rudan je v nadaljnjem govoru predložil osebnost in ustvarjalno delo umetnika mednarodnega formata.

Priznani slovenski slikar in grafik Božidar Jakac se je rodil leta 1899 v Novem mestu. Študiral je v Pragi, nato pa v Nemčiji ter je razen tega zelo mnogo potoval in prepotoval velik del sveta. Dalje časa je živel v Parizu, dve leti je bival v Ameriki in povsod v širokem svetu izpopolnjeval svoj dar slikarskega notranjega nagnjenja. V grafiki je sprva izdelal mnogo litografij, lesorezov in jedkanic. Mnoga leta je slikal poetsko občutene pokrajine zlasti iz svoje ožje dolenske domovine, v oljnati tehniki pa je naslikal več markantno izvedenih portretov. Pozneje se je ukvarjal z grafiko in risbo ter dosegel nevadno visoko tehnično raven.

Med narodnoosvobodilno borbo je pri partizanih portretiral veliko vodilnih osebnosti ter izdelal ogromno dokumentarnih slik. Po vojni je organiziral Umetniško galerijo v Ljubljani, kot profesor na umetniški akademiji pa je učitelj in vzgojitelj mlade slovenske umetniške generacije.

Božidar Jakac obvlada tehniško višinsko vrsto slikarskih področij, občuteno in življenjsko. Brez dvoma se je treba v nje-

gova umetniška dela poglobiti, ker čim dalje jih gledaš, temveč ti govorijo in odkrivajo globino vsebine, kar je umetnik vdahnil v svoj umotvor in hoče z njim povedati. Na otvoritvi je bilo ob strokovni razlagi vseh vrst slik marsikateremu razodeto čudovito lepega, česar neizvedenec ne more iz lastnega popolnoma in izčrpnoumeteti. Čudoviti motivi iz umetnikove domače pokrajine, kjer optipljivo diha iz umetnine vzdrušje kmečkih domov, polj in livad. Tenko razume umetnik prislunhiti prirodnim pojavom, ki jih prodirljivo in občuteno predočuje v svoji grafiki.

V pestri kolekciji razstavljenih slik je zgoščenih toliko lepih motivov iz širokih področij ter priporočamo obisk razstave, ki bo odprta do 6. avgusta.

MINIMUNDUS - Mali svet ob Vrbskem jezeru

Gre pri tem za izrazito atrakcijo, ki posebno v poletnih mesecih, ko je Koroška polna tujih turistov, pritegne dnevno veliko število obiskovalcev, mladih in starih, ki si z ogledom miniaturnih modelov (v razmerju 1:25) znamenitih zgradb iz raznih držav približujejo daljni svet in njegove zanimivosti. Naprave Minimundusa se širijo iz leta v leto, postajajo vedno bolj popolne, vedno bolj privlačne. Sicer dosedanja ureditev še ne odgovarja v polni meri naslovu „Mali svet“, ker so prikazani ob-

Slovenska folklor v Franciji

Folklorna skupina „Tine Rožanc“ iz Ljubljane, kvintet istega društva ter mešani pevski zbor „Stanko Drogojevič“ iz Sarajeva so se kot zastopniki Jugoslavije udeležili pred nedavnim mednarodnega festivala folklorne in glasbe v severnofrancoskem mestecu Gisorsu, na katerem je nastopilo štirikideset skupin iz raznih držav.

Čeprav so bili med nastopajočimi tudi razni polpoklicni ansambli, je slovenska folklorna skupina zabeležila na tem mednarodnem srečanju res lep uspeh. Pri oceni posameznih ansamblov je dosegla drugo mesto za folklorno-baletno skupino „Gozialdi folklor Vasco“ iz Španije, po oceni publike pa je bila slovenska skupina celo boljše od Španske.

Ljubljanski festival tudi letos ni razočaral

Čeprav je prišlo v prvotnem sporedu letošnjega IX. ljubljanskega festivala, ki je bil priverjen kot revija jugoslovanske opere, do nekaterih sprememb, je potek letošnjih prireditvev ponovno pokazal, da je Ljubljanski festival na pravi poti. V Križankah so se tekom enega tedna ob zelo lepem vremenu, ki je bistveno vplivalo na uspešni potek prireditvev, zvrstili nastopi šestih opernih ansamblov: iz Beograda, Reke, Sarajeva, Novega Sada, Maribora in Ljubljane, ki so se vsi predstavili z deli jugoslovanskih avtorjev.

Beograjska Opera je uprizorila scenski oratorij »Gorski vijenac« skladatelja Nikolaja Hercigonje, Opera z Reke je nastopila z opero »Ero z onega sveta« Jakova Gotovca, sarajevska Opera je poskrbela z uprizoritvijo prve partizanske opere »Enainštirideseto« Mibovila Logarja za osrednji dogodek letošnjega festivala, ki je potekal v okviru proslav 20-letnice vstaje jugoslovanskih narodov, Opera iz Novega Sada je gostovala z romantično opero Petra Konjoviča »Miloševa poroka«, ljubljanska Opera se je predstavila z opero slovenskega skladatelja Marjana Kozine »Ekinokcij«, mariborska Opera pa je z uprizoritvijo Poličeve opere »Deseti brat« zaključila krog tokratnih prireditvev.

Revija šestih opernih gledališč iz raznih predelov Jugoslavije je nudila lep vpogled v sodobno ustvarjanje jugoslovanske opere, katera se je v zadnjih letih uspešno uveljavljala tudi izven meja domovine in ob gostovanjih v raznih državah žela velike uspehe in priznanja. Revija jugoslovanske opere v okviru IX. ljubljanskega festivala pa je poleg tega dala tudi koristna napotila za bodoče delo, saj se festivalsko življenje ni odvijalo samo pred očmi gledalcev, temveč tudi »za zaprtimi vrati«, kjer so se vse festivalske dni shajali vodje jugoslovanskih opernih gledališč, dirigenti, režiserji in drugi vidni glasbeni ustvarjalci, katerih razgovori in posvetovanja so veljali domači operi in njenemu razvoju.

Proslava dneva vstaje slovenskega naroda v Ljubljani

Osrednja proslava 20. obletnice vstaje slovenskega naroda se je začela že včeraj s svečano premiero novega slovenskega filma „Balada o trabetni in oblaku“. Danes pa predvideva spored razne prireditve za ves dan. Najprej bo sprejem mladinskih partizanskih brigad na Urhu, v predverju Križank nastopijo zbori, godbe in recitatorji s kantatami „Rdeča kantata“ in „Svobodna zemlja“. Na mednarodni grafični razstavi v Moderni galeriji bodo podelili nagrade za najbolj humanistično temo. Odprti bodo preurejeni prostori muzeja revolucije in podeljena bo Kajuhova nagrada za najboljši partizanski tekst; dalje je na sporedu slovesna otvoritev razstave risb 65 živečih slovenskih likovnih umetnikov za dobo 1941—1961, v ljubljanski Operi bodo uprizorili „Prodano nevesto“, v Drami pa „Zvezde so večne“. Poleg tega bodo čez dan javni koncerti godb na pihala, razne razstave in podobno.

Od 19. ure naprej se bo glavna proslava odvijala na slavnostnem prostoru preurejenega Tivolija, kjer bodo nastopili združeni pevski zbori ter združene godbe. Slavnostni govor bo imel podpredsednik zveznega izvršnega sveta in prvi komandant narodnoosvobodilne vojske in partizanskih odredov Slovenije Franc Leskošek-Luka, zaključena pa bo prireditvev z ognjemeti.

Avsenikov ansambel ponovno navdušil Koroško

Priljubljeni Avsenikov ansambel — instrumentalni kvintet ter pevca Danica Filiplič in France Koren — je sicer nastopil tudi v raznih drugih krajih Koroške, vendar je svoj največji uspeh sedanje turneje zabeležil nedvomno zadnjo soboto v Celovcu, kjer je bila velika dvorana Doma glasbe mnogo premajhna, da bi sprejela vse, ki so hoteli prislunhiti temperamentnim melodijam Gorenjcev. Zato se v prostor za gledalce odnosno poslušalce nista spremenila le hodnika ob obeh straneh dvorane, marveč so mnogi moral domov.

Od napovedane jodlarske skupine iz Štajerske — prireditvev naj bi potekala pod naslovom »Graz — Ljubljana« — je prišel le eden, ki se je predstavil z nekaj prav dobro podanimi popevkami. Za nadomestilo naj bi veljala enodejanka »Atomska palica« humorista Panzenbecka. Pretežni del sporeda pa je bil prepuščen Avsenikovemu ansamblu, ki je nastopil s svojimi najbolj priljubljenimi in značilnimi komadi, ki bodo posneti na gramofonske plošče v kratkem slavili že »zlati milijon«.

Med številno publiko poleg Celovčanov ni bilo opaziti le mnoge naše ljudi iz raznih krajev južne Koroške, marveč tudi precej tujcev, ki trenutno preživljajo svoj dopust na Koroškem in niso hoteli zamuditi priložnosti, da vidijo in slišijo daleč po Evropi znano skupino iz Slovenije.

Slika in film kot učni pripomoček

Vse od konca vojne se Koroška prizadeva ne le za gradnje in pregradnje šolskih stavb, temveč pospešuje tudi nabavo novodobnih učnih pripomočkov, je dejal deželni glavar Wedenig na zanimivi bogati razstavi, ki je bila pred nedavnim v modri dvorani Doma glasbe. Razstava je pokazala, kako je deželni slikovni urad s pridom koristil podpore dežele in države za nabavo množine modernih tehniških in slikovnih učnih pripomočkov, s katerimi je mogoče učiti se mladini uspešneje posredovati nazorni pouk.

Deželni urad za moderne učne pripomočke je začel s svojim delom leta 1946 pod najtežjimi pogoji. Danes pa je koroškim šolam na razpolago 1720 modernih učnih pripomočkov, med temi 600 projektorjev za ozko-trračne filme, 600 diaskopov, 500 episkopov, 20 projektorjev za zvočne filme in razen tega 3200 slik iz najrazličnejših področij.

V vrsti znamenitih zgradb iz raznih držav vidimo na področju Minimundusa tudi pariški Slavolok zmage (Foto Trenkwaldler)

20-letnica vstaje slovenskega naroda

V dolini je zvonilo tako domače, slovensko...

Druga skupina, bataljon pod Kranjčevim vodstvom, si je utiral pot preko Koroške.

Ko so se po neprestanih borbah, marših, neprespani, neumiti, povzpeli na goli vrh skalne Kašute, kjer so splašili čredo gamsov, so vsi prvič v življenju zagledali prekrasno dolino — našo Koroško. V cerkvah v dolini je zvonilo poldan tako domače, slovensko, da se jim ni zdelo več mogoče, da bi po tej zemlji hodili tuji žandarji, policija, gestapo. Spustili so se v dolino brez vodnika tako hitro, da so frčale nevarne skale preko glav.

V prvi vasi Sele so jih sprejeli začudeno in pristržno. Dali so jim črnega kruha in masla. Zapeli so partizanske, slovenske in koroške narodne. Starci in žene so jokali.

Nato so šli dalje pod vznožjem planin. Srečali so pastirja.

„Očka, prodajte nam ovco!“

„Vzemite tri, pet, kolikor hočete. Matjažev vojski ne bom zaračunal.“

Pršli so v Apače in se utaborili v gozdu blizu vasi. Medtem se je po Koroški bliskoma raznesla vest, da je prišla slovenska vojska. Kmet je smatral za svojo narodno dolžnost, da je šel k sosedu in mu zaupal novico. Tako so zvedeli zanje celo v Ce-

lovcu in ne le naši ljudje, ampak tudi gestapo. V Celovcu je bila visoka vojaška šola, ki je učila SS-ovske oficirje ropanja, požiganja in posiljevanja. Ti oficirji so se s svojimi profesorji vred odpravili na zabaven lov. V dveh kamionih, ki sta drevela proti Apačam, sta odmevali žala in vesela pesem.

Partizani so pravkar stali okrog kotla in čakali na večerjo, ko so pridivljali v taborišče SS-ovci skupaj z našim stražarjem. Stražar ni vršil svoje dolžnosti, gledal je v taborišče, da mu prinese dežurni večerjo.

Nepričakovani rafali so udarili kakor strela z jasnega neba med partizane. Partizani so bežali iz taborišča. Kdor je mogel, je zgrabil puško, drugi je bežal brez vsega. Med krohotom brzostrelk si slišal krohot SS-ovcev, pijanih lahke zmage. Noben partizan ni padel, le Vecelj je ležal v grmovju kakih 100 metrov proč; krogla mu je prebila obe roki.

Nedaleč v gozdu so se zbrali brez borbe premagani partizani, Kranjc in Rajko sta šela oborožena. Vsega skupaj je bilo

trinajst pušk. Kaj pomeni taka oborožitev za bataljon v tej deželi, je vedel vsakdo, najbolje pa komandant in komisar. Rajko je spregovoril:

„Tovariši, nazaj moramo, po puške, po mitraljeze in opremo. Druge poti ne vidim in je ni. Kdor noče v borbo, naj da puško tistemu, ki gre z menoj.“

Nato so šli v napad. Počasi, korak za korakom, neslišno kakor kače. Zgoraj je vodil nekaj fantov komisar Rajko. V sredi s tremi napadal komandant Kranjc, na desnem krilu je prodiral Grog, ob njem njegova hrabra žena Katarina.

Udarili so po Nemcih iznenada in vsi hkrati. Dobro uro so se ogorčeno bili. Sovražnika je bilo treba pregnati in izriniti iz kotanje, kjer se je zakopal. Bolj in bolj se je očil partizanski obroč. Na koncu so podrl mitraljeza, ki je bil najhujši. Ta trenutek so Nemci kapitulirali. Ucvrli so jo iz taborišča, kar se je dalo. Ranjene so vlekli s seboj, da so tulili od bolečin. Orožje so pustili v kotanji pri naših puškah in nahrbtnikih.

To je bila zmaga! Plena toliko, da ga niso mogli vsega odnesti s seboj. A ničesar, niti pušk, niti brzostrelk, bomb in opreme niso toliko občudovali, kakor dolgi MG-mitraljez, v čigar žrelu so tičali trakovi z dve sto zlatimi naboji. Gusti je postavil mitraljez na sredo tabora in mrmral: „To je orožje!“ in udaril s kopitom ob zemljo. Tedaj se je sprostila zavora in mitraljez je zaregljal dolg, zmagoslaven rafal v zrak pod planine. Ljudje so pripovedovali pozneje, da se je šofer, ki je vozil SS-oficirje z leva nazaj proti Celovcu v bolnico, tega rafala tako ustrašil, da je zavozil v jarek in je bilo še nekaj mrtvih.

Samozavest slovenskega življa na Koroškem se je s to akcijo zelo dvignila, hitlerjevski prihuljenci pa so začeli premišljevati svojo črno bodočnost. Bataljon je moral naprej proti Štajerski...

„(Iz spominov prvih borcev)“

Ven iz obroča

Tedaj so pokanje preglasili klici:

»Predajte se, sicer vas pokončamo!«

V odgovor je med Nemce priletelo nekaj partizanskih bomb. Spodaj so spet klicali saniteto.

Nemški oficir je z visokim glasom kričal:

»Nehajte streljati! — Ustavite ogenj!«

Nato grobna tišina.

Nemški oficirji so se začeli med seboj glasno meniti, kako bodo izvedli naslednji naskok. Ogenj se je vztrajno približeval vrhu. Za nekaj trenutkov je vse utihnilo, le prasketanje plamenov je motilo mir. Žagar in Gregorčič sta premor izkoristila ter dala po velje za proboj proti Žabnici.

»Bombe zmečite v to smer, da prebijemo obroč!«

»Juriš!« so zavpili vsi naenkrat, zmetali bombe v nakazano smer in planili.

»Ne bodi nor! Saj še ni počila!« je Vajs zadrževal nekoga zraven njega, ki je stekel takoj za tem, ko je vrgel težko defenzivno bombo.

Takrat se je vse pomešalo. Med rezgetanje brzostrelk in mitraljezov so se z globokimi basi razletavale bombe. Prenekateri partizan je skupil košček železa svoje bombe. Nemški obroč se je naposled trgjal in pretrgal. Streljanje je ponehvalo, kajti na vrhu ni bilo nikogar več.

Od tam, kjer se je obroč najprej pretrgal, je proti Johanu in Tonetu meril visok zelenec.

»Na!« ga je s strelom prehitel Tone in Nemec se je prevrnil na zobe.

»U-u-u-ah...!« je sedaj zastokal tudi Tone, se zgrabil za glavo in omahnil z luknjo v čelu.

Ko so Nemci zasedli goreči, zadimljeni vrh, so našli štiri mrtve partizane. In ko so potem po bojišču zbirali in iskali druge, so jih nabrali še enajst. Ti so padli med prebijanjem. Med njimi tudi Žagar in Vajs.

Svojih so našli dvanaest, devetnajst so imeli ranjenih.

Preživeli partizani so se spodaj obrnili na levo proti Joštu, se grede v praproti odpočili ter skriti počakali večera. Opraskani in ranjeni so bili vsi, vseh sedemnajst.

Ko so naslednje dni hodili na javko pričakovat pogrešane, jih ni bilo; ne tega ne naslednje dni. —

Tudi po zmagi nad fašizmom so na Koroškem še vedno na delu zločinske roke: razstreljeni spomenik padlim za svobodo v borbi proti fašizmu v St. Rupertu pri Velikovcu. — Skoraj osem let po zločinu oblasti še vedno niso izsledile „neznane storilce“...

Četa je zavzela položaje tik pod vrhom. Borbenega razpoloženja ni manjkalo. Vsi so bili preizkušeni vojaki. Mitraljezci so preizkušali strojnice, ostali puške, brzostrelke in pištole. Kdor je imel bombe, jih je pripravil, da bodo pri roki. Še vedno je bila zlovesča tišina, kakor bi vse izumrlo. Žagar, Gregorčič, Vajs in Johan so šepetaje dajali naloge, nasvete, temu popravili lego, drugemu pregledali orožje; sleherni je bil deležen bodrilne besede.

Jože je dvignil daljnogled. Tamkaj na robu se je nekaj zganilo.

»Blizu so! Pazite, bodite pri miru! Spustili jih bomo čisto blizu!«

Zdaj je bilo videti zelence s prostim očesom. Bili so prav povsod. Dobro, da se je četa razporedila tako, da obvlada vse strani.

»Hudič! Ali še ne bo zaropotalo,« je neravno zasikal rdečelični Janko. Ravno takrat je iz bližnjega zvonika udarila deseta.

Nemške kolone so se približale na nekaj sto metrov. Takrat so iz vseh strani šinile proti četi bele rakete. Nemci so se kot pahljača razlezli po pobočju in prodirali naprej. Janko ni več vzdržal. Prvo zeleno postavo je vzel na muho in sprožil.

Nemec se je zvil in zgrabil za trebuh ter začel tuliti:

»Ich bin verwundet! Sanität! Sanität!«

Po tem uvodu je zaregljalo iz vseh strani, kakor bi se podirale ogromne skladanice debelih desk. Globoki glasovi dolgih rafalov so govorili, da tolčejo tudi s težkimi mitraljezi. Nad glavami in okrog njih so nadležno žvižgale kroglice in z zlobnimi poki treskale ob veje. Dum-dumke! Okleščeno smrečje je na gosto padalo po hrbtih in glavah obkoljenih. Vmes so še vedno sikale rakete, kažoč proti vrhu.

Čez pol ure sta imeli obe strani nekaj mrtvih in ranjenih. Ranjeni partizani so se za silo obvezali in kljub ranam ostali na položaju. — Ran je bilo vedno več. Pokanje ni utihnilo. Nemci so spet naskočili. Tako so se približali, da so začeli med partizane metati ročne bombe — tiste z lesenimi držaji. Zelenci so lezli vse bliže. Vajs in Johan sta vpila borcem:

»Varčujte z municijo! Streljajte samo od blizu in dobro merite!«

Spodaj sta spet zastokala dva Nemca. Ostali so rinili naprej.

»Vorwärts!« so vpili oficirji. — »Vorwärts!«

Zdaj so pritisnili s podvojenimi močmi. Bombe so padale med oblegance kot hruške. Vse niso utegnile eksplodirati na partizanskih položajih. Borci so jih lučali nazaj in zeleni so padali. Ob mitraljezcu je zastokal Lojze. Zagrgal je in glava je omahnila na kup prsti pod njim.

Borci so se zagrizeno borili in Nemci so se umaknili. Da bi bilo uspešnejše in bolj zverinsko, so zažgali del gozda. Še veter se je povezal z njimi in pihal proti vrhu. Ogenj in nadležni dim sta silila proti obleganim. Na nekaterih krajih so se tolkli domala na nekaj metrov. In ko je bila ura pol dvanajstih, je imela četa štiri mrtve in pet ranjenih. Nemci celo več. Žagar, Gregorčič, Vajs in Johan so neprestano bodrili borce. Panike in nediscipline kljub peklenškemu položaju ni bilo.

Elegija

Tibo od nas ste odšli,
tovariši, v noč — brez povratka.
V prsih teži me bolešt
v nemem spominu na vas.
Semena zlata čez plan
razvelj ste v setvah jesenskih,
tibo potem ste odšli,
niste čakali plodov.
Težka je gruda sedaj
v mamljivi vročici zorenja,
bukovo listje v temi,
resje krvavo cvetè.
Sonce pekoče žari —
svobodna je naša dežela.
Kje ste tovariši zdaj,
Iščem vas v sencah lesov,
čakam vas sredi poljan
v žareči opoldanski uri,
čakam vas v slutnjah noči,
čakam vas v svitanju dne.
Zarje krvave plamitè
nad toplo svobodno poljano.
V miren poletni večer
v vasi žanjice pojo.

PETER LEVEC

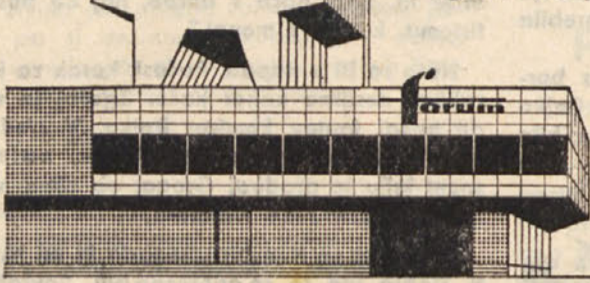

NOVO OTVORITEV

Nudimo
KVALITETO in PREDNOST pri CENAH
bogato izbiro v specialnih oddelkih

perilo - obleke
čevlji - metrsko blago

posteljno perilo - odeje
pletanine - preproge in obloge
oblazinjena oprava - zavese
drobno in galanterijsko blago - parfumi
hišno, kuhinjsko in električno
orodje - usnjeno blago
igračice in športni artikli

ugodna plačila na obroke potom GARA-kreditov
za odjemalce

bogat oddelek ŽIVIL

V BIFEJU BREZPLAČNE POSKUŠNJE KAVE

GOC KAUFHAUS · forum.
KLAGENFURT · Bahnhofstraße 37

Vse poslovne, reklamne in
osebne tiskovine
Vam tiska

tiskarna „Drava“

Borovlje, Dollichgasse 4

telefon 250 in 232

Založniška in tiskarska družba z omejenim jamstvom „Drava“

RADIO CELOVEC

I. PROGRAM

Poročila: 5.45, 6.45, 7.45, 12.30, 17.00, 20.00, 22.00.
Dnevne oddaje: 5.55 Kmečka oddaja — 6.10 Jutranje gimnaslika — 7.55 Gospodarske vesti — 9.00 Pozdrav nate — 10.10 Za gospodinjstvo — 11.00 Zabavna glasba — 13.10 Opaldanski koncert — 18.55 Sport — 19.30 Odmev časa — 20.10 Deželna poročila — 22.10 Pogled v svet.
Sobota, 22. 7.: 8.00 Naš hišni vrt — 8.10 Jutranji koncert — 14.15 Pozdrav nate — 15.50 Za filateliste — 16.00 Aktualna reportaža — 16.30 Za delovno ženo — 17.10 Zupne melodije — 20.15 Operna oddaja — 22.25 Plesna glasba.
Nedelja, 23. 7.: 8.05 Kmečka oddaja — 9.00 Popevke

RADIO PROGRAM

— 11.00 Koncert na prostem — 13.00 Italijanske opere — 13.45 Iz domovine — 14.30 Pozdrav nate — 17.05 Plesna glasba — 18.00 Daleč čez dežele in morja — 19.00 Sport — 20.10 Mali komadi velikih mojstrov.
Ponedeljek, 24. 7.: 8.15 Koncertna ura — 15.00 Posebej za Vas — 15.45 Knjižni kotiček — 18.25 Za Vas? Za vse! — 18.35 Mladinska oddaja — 19.00 Dober večer, dragi poslušalci — 20.30 Ah, ti moški — 21.15 Lovska ura.
Torek, 25. 7.: 8.00 Zveneč jutranji pozdrav — 8.10 Orkestrski koncert — 14.45 Iz kulturnega delovanja dežele — 15.30 Komorna glasba — 19.00 Dober večer, dragi poslušalci — 20.15 Radijska igra — 21.35 Narodna pesmi iz Šlesvig-Holsteina.
Sreda, 26. 7.: 8.00 Zveneč jutranji pozdrav — 15.00 Glasba za mladino — 15.45 Mladi talenti muzicirajo — 18.15 Pomoči je vsakda potreben — 19.00 Otvoritev slavnostnih iger v Salzburgu — 19.25 „Idomeneo“, Mozartova opera.
Četrtek, 27. 7.: 8.00 Zveneč jutranji pozdrav — 8.10 Orkestrski koncert — 13.05 Mladina poje — 14.45 Ura pesmi — 15.45 Koroški avtorji: Hermann Lienhard — 18.00 Kulturne vesti iz Koroške — 18.20 Oddaja za delavce — 18.35 Mladinska oddaja: Dobra mladinska knjiga — 19.00 Dober večer, dragi poslušalci — 20.15 Odlomki iz veseljih večerov.
Petek, 28. 7.: 8.00 Zveneč jutranji pozdrav — 15.00 Komorna glasba — 15.45 Kulturno gledalo — 18.00 Koroška narečja — 19.00 Avstrijsko prvenstvo v lahki atletiki — 19.15 Dober večer, dragi poslušalci — 20.15 Novosti na trgu plašč.

II. PROGRAM

Poročila: 6.00, 7.00, 8.00, 13.00, 17.00, 19.00, 22.00, 23.00.
Dnevne oddaje: 6.10 Z glasbo v dan — 7.10 Beležke iz dnevnika — 9.05 Šolska oddaja — 11.45 Kmečka oddaja — 12.03 Za avtomobiliste — 15.00 Šolska oddaja — 17.10 Kulturne vesti — 19.30 Zabavna oddaja — 21.55 Sport — 22.10 Pogled v svet — 23.10 Večerna izdaja — 23.20 Glasba za nočno delavca.
Sobota, 22. 7.: 7.20 Jutranja glasba — 8.20 Prosimo, prav prijazno — 9.00 Dobrodošli v Avstriji — 9.20 Ti in žival — 11.00 Ljudske viže — 13.30 Agrarna politika — 13.35 Znani umetniki — 14.40 Tehnični razgledi — 17.10 Pesmi Huga Walfo in Richarda Straussa — 17.40 Ljudstvo in domovina — 18.25 Srečanje v Parizu — 19.10 Oddaja zveznega kanclerja — 19.35 Dobro zabavo.
Nedelja, 23. 7.: 7.30 Zjutraj za zabavo — 8.05 Zveneč mozaik — 9.00 Operni koncert — 10.20 Domovina Avstrija — 11.00 Dunajski simfoniki — 13.10 Za avtomobiliste — 15.55 Wagnerjeva opera „Tannhäuser“ — 19.50 Teden dni svetovnega dogajanja.
Ponedeljek, 24. 7.: 6.05 Premislite, prosimo, sami — 8.10 Prosimo, prav prijazno — 11.00 Za ljubitelja resne glasbe — 13.30 Za prijatelja opere — 14.35 Mednarodna radijska univerza — 16.00 Otroška ura — 17.25 Znanje za vse — 17.40 Zenska oddaja — 19.30 Otvorilveni koncert „Pomladi v Pragi 1961“ — 21.15 Humor ima veliko sovražnikov — 22.15 Tisoč taktov plesne glasbe.
Torek, 25. 7.: 6.05 Praden odidele — 8.20 Glasba na lekočem traku — 13.20 Teden pri Združenih narodih — 13.30 Pomembni orkestri — 16.30 Življenje se prične pri šestdesetih — 17.45 Esperanto — 17.55 UNESCO — 18.00 Samo zate — 20.30 Ljubzen in lažnive solze.
Sreda, 26. 7.: 6.05 Premislite, prosimo, sami — 7.20 Jutranja glasba — 8.10 Prosimo, prav prijazno — 11.00 Za ljubitelja resne glasbe — 13.30 Za prijatelja opere — 14.35 Romantično palovanje po reki — 18.00 Glasba spada k življenju — 19.30 Štirje profi štirim — 21.10 Temza-Donava — 22.15 Plesite z nami.
Četrtek, 27. 7.: 6.05 Praden odidele — 8.10 Glasba na tekočem traku — 13.30 Orkestrski koncert — 17.40 Zenska oddaja — 18.00 Glasba za zabavo — 20.00 Filmski magazin — 22.15 Plesna glasba.
Petek, 28. 7.: 6.05 Mladi glas — 8.10 Prosimo, prav prijazno — 11.00 Za ljubitelja resne glasbe — 13.30 Za prijatelja opere — 14.35 Mednarodna radijska univerza — 16.00 Otroška ura — 17.15 Znanje za vse — 18.00 Glasba za zabavo — 19.30 „La bella Venezia“, komedija.

RADIO LUBLJANA

Poročila: 5.05, 8.00, 10.00, 13.00, 15.00, 22.00, 23.00, 24.00.
Dnevne oddaje: 5.00 Dobro jutro — 5.10 Nekaj domačih — 12.15 Kmetijski nasveti ali Radijska kmečka univerza — 17.00 Lokalni dnevnik — 19.30 Radijski dnevnik.
Sobota, 22. 7.: 6.00 Partizanske in množične pesmi ter koračnice — 7.15 Zagrebška filharmonija — 7.35 „Le vkup, uboga gmajna!“, partizanske pesmi — 8.00 „Divjal je boj in v ognju smo rasli“ — 8.30 „Dobro srečo, domovina“ — 9.05 Slovenske narodne in ponarodele pesmi — 9.30 Glasbeni spored za praznični dan — 11.10 „Zapoj zdaj, srce partizansko“ — 12.00 Jugoslovanska zabavna glasba — 13.30 Združeni pevski zbori koroških Slovencev — 15.15 Bojan Adamič: Naše ljubljeno mesto — 16.00 Veseli večer na Primorskem — 17.00 Orkester Slovenske filharmonije — 17.20 Za prijetno popoldne — 18.00 Radijska igra — 19.05 Zbor Slovenske filharmonije — 20.00 Jugoslovanski zabavni orkestri — 20.30 „Leto enainštrideseto“, opera.
Nedelja, 23. 7.: 6.00 Jutranji pozdrav — 7.15 Radovan Gobec: Svobodna zemlja — 8.00 Mladinska radijska igra — 8.40 Skladbe za otroke — 9.05 Zabavna glasba v novi teden — 10.00 Se pomnite, tovariši — 12.00 Vožila — 13.30 Za našo vas — 13.50 Koncert pri nas doma — 14.15 Vožila — 15.30 Melodije, ki jih radi poslušate — 17.00 Športno popoldne — 20.00 Zabavni zvoki za vse — 21.00 Športna poročila — 21.10 Iz češke glasbene klasike.

Ponedeljek, 24. 7.: 8.05 Ruski vojaški zbor — 8.30 Počitniška popotovanje — 8.45 Ansambel Mojmir Sepela — 9.00 Operne arije — 11.00 Po svetu jazza — 12.00 Zenski zbor Slovenske filharmonije — 13.30 Kvintet bratov Avsenik in Garejski vokalni kvintet — 13.55 Orkestralne miniaturre domačih avtorjev — 14.35 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov — 15.40 Iz filmov in glasbenih revij — 16.00 Od Črnega morja do Ankare — 16.20 Majstrski instrumentalisti in pevci — 17.15 Soferjem na delo — 18.00 Prvakinje svetovnih opernih gledališč — 18.40 S knjižnega trga — 20.00 Panorama zabavnih melodij — 21.00 Iz Puccinijevih oper.
Torek, 25. 7.: 8.05 Baletna glasba — 8.30 Oddaja za otroke — 9.00 Za prijetno razvedrilo — 9.40 Zenski vokalni kvintet — 11.00 Pevca Nina Robič — 11.15 Bro-

nje za vroče dni — 12.00 Duet Greta Ložar in Danica Filipič — 13.30 Operna glasba — 14.35 Vožila — 15.40 Španski intermezzo — 16.20 Naši pevci zabavne glasbe — 18.00 Človek in zdravje — 18.10 Od plesišča do plesišča — 18.45 Ljudski parlament — 20.00 Poje zbor radija Beograd — 20.30 Ivan Cankar: „Zgodba o Simnu Sirotniku“, radijska igra — 22.15 Slovenske skladbe iz treh stoletij.
Sreda, 26. 7.: 8.30 Počitniška popotovanje — 9.00 Pisan glasbeni spored — 9.39 Igra o slavni pianisti preteklosti — 11.40 Godalni orkester Slovenske filharmonije — 13.30 Hrvatske narodne pesmi — 13.55 Jugoslovanski glasbeni spored — 14.40 Slovenske pesmi — 15.40 Orkester Slovenske filharmonije — 16.00 Radijska univerza — 16.15 Koncert pa željah — 18.33 Štirje zbori Mihaela Rožanca — 18.45 Sport in športniki — 20.00 Popevke in zabavni zvoki — 21.00 „Amelija gre na ples“, komična opera — 22.15 Zaplešite z nami.
Četrtek, 27. 7.: 8.30 Oddaja za cicibane — 10.15 Arije in dueti iz Danizeljevih oper — 11.35 Poljski zabavni ansambli — 14.05 Popevke — 14.35 Vožila — 16.00 Veliki plesni orkestri — 16.20 Operna glasba — 17.15 Jazz na koncertnem odru — 17.30 Turistična oddaja — 18.00 Pevka Ljiljana Petrovič — 18.45 Paletni kulturni zapiski — 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov — 20.50 Literarni večer — 21.30 Orkester Zagrebske filharmonije.
Petek, 28. 7.: 8.05 Glasba ob delu — 8.45 Orkester Slovenske filharmonije — 9.00 Med arjaji in dueti — 10.15 Z melodijami okrog sveta — 11.00 Koncertni plesi — 11.40 Otrci pozdravljajo — 12.00 Narodne za glas in klavir — 12.40 Pisani zvoki z Dravskega polja — 13.30 Vojaška godba — 13.55 Operna glasba — 15.40 Poje Koroški oktet — 16.00 Športni tednik — 18.15 Ljudske pesmi iz Francije — 20.15 Tedenski zunanje-politični pregled — 20.30 Iz del Antonia Dvoraka — 21.15 O morju in pomorščakih — 22.15 Godala v noči.

TELEVIZIJSKI PROGRAM

Vsako dnevna oddaja: 20.00 Cas v sliki. Oddaja Cas v sliki tudi vedno pred zaključkom televizijskega programa.
Sobota, 22. 7.: 19.30 S kamera v Afriki — 20.20 Aktualni razgled — 21.30 „Mali sorodniki“, film.
Nedelja, 23. 7.: 17.00 Za otroke — 17.30 O humorističnih knjigah — 18.30 Za družino — 19.00 Sedem dni dogajanja — 20.00 „Kakor vam drago“, Shakespearova veseliga.
Ponedeljek, 24. 7.: 19.30 Tudi to je Avstrija — 20.20 Aktualni šport — 20.40 Enaindvajset — 21.20 „Carobne gosli“, norveški baletni film.
Torek, 25. 7.: 19.30 „Izrezljana preteklost“ — 20.20 „Premag iz Amerike“, dokumentarni film — 21.00 „Prva mrs. Selby“.
Sreda, 26. 7.: 17.00 Za otroke — 17.45 Za družino — 19.30 Očka je najboljši — 20.20 „Počitnica na Imenskem“, komedija.
Četrtek, 27. 7.: 19.30 Šport — 20.20 „Sah smrti“, prometna vzgoja — 21.00 „Moj prijatelj Hazy“.
Petek, 28. 7.: 19.30 Pustolovščine pod vodo — 20.20 „Prisrčno dobrodošli v kiji“, kriminalna komedija.
Sobota, 29. 7.: 19.30 Kaj vidimo novega — 20.20 „Priložnost dela lalove“, opera.

**KMEČKA GOSPODARSKA ZADRUGA
BRNCA**
registrirana zadruga z omejenim jamstvom
VABILO
na redni občni zbor

ki bo v nedeljo, dne 23. 7. 1961, ob 10. uri
v skladišču zadruga na Brnci.

Dnevni red:

1. Otvoritev, pozdrav in ugotovitev sklepčnosti;
2. Izvolitev zapisnikarja in dveh overovalcev;
3. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora;
4. Poročilo upravnega odbora;
5. Poročilo nadzornega odbora;
6. Čitanje revizijskega poročila;
7. Pregled in odobritev letnega računa leta 1960;
8. Razrešnica upravnemu in nadzornemu odboru;
9. Volitev upravnega odbora;
10. Volitev nadzornega odbora;
11. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti se ob upoštevanju določb o roku razglasa skliče z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu zastopanih članov.

Pričakujemo številno udeležbo zadrugiškov.
Upravni in nadzorni odbor